

متن پرسش

با سلام و خدا قوت: استاد بنده رفیقی دارم که مباحث شما را با ایشان کار می‌کردیم چندین ماه است به رفیقم می‌گویم بیا ادامه ی مباحث را کار کنیم می‌گوید دیگر نیاز به این مباحث ندارم و هر کس به اوج استعداد خودش و اوج کمال می‌رسد و دیگر نیاز به هیچ کدام این بحث‌ها نیست و آیه «انا لله و انا الیه راجعون» را می‌گوید که ما همانجا که بودیم می‌رویم و دیگر نیاز به هیچ سختی دادن و بحث گوش دادن نداریم. حتی می‌گویم عقب می‌افتیم یا خوب می‌خوریم چون استعدادش را داریم با خنده می‌گوید از چی؟ آیا این چنین است و ما تکوینا به حق می‌رسیم و رسیده ایم، این دانایی ما اولیه بوده و بعد از مدتی دیگر هیچ نیاز به یادگیری نداریم و هرکس چه تلاش کند چه نکند به حقیقت و اوج کمال خودش می‌رسد؟ با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بنده برای خودم چنین تصویری ندارم که نیاز به مطالعه و گوش سپردن به سخنان اهل اندیشه نداشته باشم. نمی‌دانم آن رفیق شما به چه چیز رسیده است که خود را مستغنی می‌داند! آیا برای احساس حضور خود در عالم بی‌کرانه هم نیاز به مذکری نداریم؟ موفق باشید